

כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר, בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ (דברים יב, כח)

אנו מצויים בימים קשים וכאובים, כאשר עם ישראל מתמודד עם אובדן וסבל כפי שלא ידענו מאז קום המדינה. הלב דואב על אלפי ההרוגים וההרוגות, על מאות החטופים והחטופות ועל הפצועים והפצועות. הנפש מתכווצת ממראות הזוועה וממעשי הטבח הבלתי נתפסים שבוצעו על ידי מי שאיבדו צלם אנוש. כולנו מייחלים לשלומם של כל המשרתים והמשרתות בצה"ל וביתר כוחות הבטחון, בהם רבים מחברינו, בנינו ובנותינו, בחזית ובעורף, השומרים עלינו יומם וליל.

ברגעים קשים אלה, במקביל לחימה, עלינו לוודא כי אנו פועלים בסובלנות ומתוך אנושיות כלפי כלל אזרחי ישראל, בני כל המגזרים והדתות, ובכלל זה כלפי הציבור הערבי. גם ברגעי לחימה קשה, אסור לנו להכתים ציבור שלם בשל מעשי האכזריות שביצע החמאס, להימנע מלהתייחס לציבור הערבי באופן מפלה ולדחות גילויים של הסתה וגזענות. עלינו לזכור גם עתה, דווקא עתה, כי "חביב אדם שנברא בצלם", כי מדינת ישראל בנויה על האדנים של שמירה על צלם אנוש וכבוד האדם של כלל האזרחים והתושבים, ברוח מגילת העצמאות.

אנו מתפללים לימים של שלום ושלווה וקוראים למנהיגים הפוליטיים והדתיים לפעול להנמכת הלהבות ולזכור כי אנו נמשיך לחיות יחד על פיסת האדמה הזו, יהודים וערבים, גם לאחר הלחימה הקשה ולכן חובתנו לפעול למען שמירה על מרקם חיים משותפים שמבוסס על כבוד, שוויון וסובלנות.

בשבוע בו אנו קוראות בפרשת "לך לך" נזכור שאנו כולנו בניו ובנותיו של אברהם, אבי יצחק וישמעאל. אנו נמשיך במסע אל הארץ המובטחת – ארץ של שלום וכבוד לכל אדם באשר הוא אדם.

הָלוֹא אָב אֶחָד לְכָלֵנוּ הָלוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאֵנוּ (מלאכי ב, י)